

Republika Hrvatska
Općinski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Alenki Skubic, u pravnoj stvari tužitelja Zdravko Junaković iz Šibenika, Jadrija IV. 104, OIB: 11199731588, zastupan po punomoćniku Željki Kovač, odvjetnici u Šibeniku, protiv tuženika Erste&Steiermärkische Bank d.d., Rijeka, Jadranski trg 3 a, OIB: 23057039320, zastupana po odvjetnicima iz OD Hanžeković & partneri d.o.o., Zagreb radi isplate, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 3. lipnja 2026. godine, u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenikom punomoćnika tuženika Marija Borovac, odvjetnička vježbenica, po objavi odluke dana 21. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Erste&Steiermärkische Bank d.d., Rijeka, OIB: 23057039320, da tužitelju Zdravku Junakoviću, OIB: 11199731588, u roku od 15 dana isplati ukupan iznos od 4.761,94 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 13,74 eura od dana 1.veljače 2009. godine,
- na iznos od 18,78 eura od dana 1.ožujka 2009. godine,
- na iznos od 3,77 eura od dana 1. travnja 2009. godine,
- na iznos od 11,17 eura od dana 1.svibnja 2009. godine,
- na iznos od 10,66 eura od dana 1.lipnja 2009. godine,
- na iznos od 6,54 eura od dana 1.srpnja 2009. godine,
- na iznos od 8,06 eura od dana 1. kolovoza 2009. godine,
- na iznos od 6,19 eura od dana 1. rujna 2009. godine,
- na iznos od 8,89 eura od dana 1. listopada 2009. godine,
- na iznos od 6,05 eura od dana 1. studenoga 2009. godine,
- na iznos od 8,43 eura od dana 1. prosinca 2009. godine,
- na iznos od 7,07 eura od dana 1. siječnja 2010. godine,
- na iznos od 14,29 eura od dana 1. veljače 2010. godine,
- na iznos od 18,24 eura od dana 1. ožujka 2010. godine,
- na iznos od 17,52 eura od dana 1. travnja 2010. godine,
- na iznos od 22,22 eura od dana 1. svibnja 2010. godine,
- na iznos od 29,80 eura od dana 1. lipnja 2010. godine,
- na iznos od 30,07 eura od dana 1. srpnja 2010. godine,
- na iznos od 42,19 eura od dana 1. kolovoza 2010. godine,
- na iznos od 41,03 eura od dana 1. rujna 2010. godine,
- na iznos od 58,20 eura od dana 1. listopada 2010. godine,

- na iznos od 45,58 eura od dana 1. studenoga 2010. godine,
- na iznos od 47,79 eura od dana 1. prosinca 2010. godine,
- na iznos od 66,44 eura od dana 1. veljače 2011. godine,
- na iznos od 57,63 eura od dana 1. ožujka 2011. godine,
- na iznos od 64,77 eura od dana 1. travnja 2011. godine,
- na iznos od 57,56 eura od dana 1. svibnja 2011. godine,
- na iznos od 67,31 eura od dana 1. lipnja 2011. godine,
- na iznos od 80,06 eura od dana 1. srpnja 2011. godine,
- na iznos od 99,56 eura od dana 1. kolovoza 2011. godine,
- na iznos od 123,87 eura od dana 1. rujna 2011. godine,
- na iznos od 88,83 eura od dana 1. listopada 2011. godine,
- na iznos od 77,40 eura od dana 1. studenoga 2011. godine,
- na iznos od 76,65 eura od dana 1. prosinca 2011. godine,
- na iznos od 78,19 eura od dana 1. siječnja 2012. godine,
- na iznos od 86,88 eura od dana 1. veljače 2012. godine,
- na iznos od 90,12 eura od dana 1. ožujka 2012. godine,
- na iznos od 86,60 eura od dana 1. travnja 2012. godine,
- na iznos od 86,49 eura od dana 1. svibnja 2012. godine,
- na iznos od 89,26 eura od dana 1. lipnja 2012. godine,
- na iznos od 90,81 eura od dana 1. srpnja 2012. godine,
- na iznos od 89,18 eura od dana 1. kolovoza 2012. godine,
- na iznos od 87,46 eura od dana 1. rujna 2012. godine,
- na iznos od 80,07 eura od dana 1. listopada 2012. godine,
- na iznos od 87,74 eura od dana 1. studenoga 2012. godine,
- na iznos od 88,61 eura od dana 1. prosinca 2012. godine,
- na iznos od 86,69 eura od dana 1. siječnja 2013. godine,
- na iznos od 84,12 eura od dana 1. veljače 2013. godine,
- na iznos od 81,65 eura od dana 1. ožujka 2013. godine,

pa do isplate, i to od dana dospijeca svakog pojedinog obroka do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14%, od 1. srpnja 2011. godine pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 12% koja stopa se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

II. Odbija se tuženikov prigovor radi prijeba kao neosnovan koji glasi:

"Utvrđuje se da postoji tražbina tuženika prema tužitelju koja iznosi 441,60 Eura sa zakonskim zateznim kamata tekucim na sljedeće iznose:

- kn 0,31/€ 0,04 od 01.04.2007. pa do isplate;
- kn 0,09/€ 0,01 od 02.11.2005. pa do isplate;
- kn 1,62/€ 0,22 od 02.12.2005. pa do isplate;
- kn 0,2/€ 0,03 od 02.01.2006. pa do isplate;
- kn 7,01/€ 0,93 od 02.02.2006. pa do isplate;
- kn 16,62/€ 2,21 od 02.03.2006. pa do isplate;
- kn 60,25/€ 8 od 02.04.2006. pa do isplate;
- kn 55,09/€ 7,31 od 02.05.2006. pa do isplate;
- kn 50,07/€ 6,65 od 02.06.2006. pa do isplate;
- kn 60,02/€ 7,97 od 02.07.2006. pa do isplate;
- kn 63,1/€ 8,37 od 02.08.2006. pa do isplate;
- kn 45,64/€ 6,06 od 02.09.2006. pa do isplate;
- kn 51,34/€ 6,81 od 02.10.2006. pa do isplate;
- kn 50,34/€ 6,68 od 02.11.2006. pa do isplate;
- kn 58,44/€ 7,76 od 02.12.2006. pa do isplate;
- kn 81,49/€ 10,82 od 02.01.2007. pa do isplate;
- kn 96,98/€ 12,87 od 02.02.2007. pa do isplate;
- kn 89,79/€ 11,92 od 02.03.2007. pa do isplate;
- kn 93,99/€ 12,47 od 02.04.2007. pa do isplate;
- kn 133,21/€ 17,68 od 02.05.2007. pa do isplate;
- kn 142,85/€ 18,96 od 02.06.2007. pa do isplate;
- kn 155,56/€ 20,65 od 02.07.2007. pa do isplate;
- kn 155,47/€ 20,63 od 02.08.2007. pa do isplate;
- kn 138,05/€ 18,32 od 02.09.2007. pa do isplate;
- kn 163,97/€ 21,76 od 02.10.2007. pa do isplate;
- kn 164,6/€ 21,85 od 02.11.2007. pa do isplate;
- kn 146,42/€ 19,43 od 02.12.2007. pa do isplate;
- kn 148,41/€ 19,7 od 02.01.2008. pa do isplate;
- kn 109,68/€ 14,56 od 02.02.2008. pa do isplate;
- kn 83,8/€ 11,12 od 02.03.2008. pa do isplate;
- kn 58,24/€ 7,73 od 02.04.2008. pa do isplate;
- kn 118,21/€ 15,69 od 02.05.2008. pa do isplate;
- kn 134,86/€ 17,9 od 02.06.2008. pa do isplate;
- kn 116,66/€ 15,48 od 02.07.2008. pa do isplate;
- kn 152,92/€ 20,3 od 02.08.2008. pa do isplate;
- kn 144,77/€ 19,21 od 02.09.2008. pa do isplate;
- kn 108,96/€ 14,46 od 02.10.2008. pa do isplate;
- kn 68,39/€ 9,08 od 02.12.2008. pa do isplate,

i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamata po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31. srpnja 2015. koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem

polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.200,00 Eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude tj. dana 21. srpnja 2026. pa do konačne isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. Tužitelj navodi da je kao korisnik kredita, sa tuženikom, kao kreditorom, dana 17. listopada 2005. godine sklopio Ugovor o kreditu, broj: 2402006-1031262160 / 51400607-5102672597, koji ugovor je solemniziran dana 20. listopada 2005. godine kod javnog bilježnika Vojislava Vuletina pod posl. broj: OU-870/05.

1.1. Temeljem navedenog Ugovora tuženik da je kao Kreditor odobrio i stavio na raspolaganje tužitelju, kao korisniku kredita, iznos od 38.885,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju Banke na dan puštanja kredita u tečaj, s rokom otplate kredita od 108 mjeseci, dok se tužitelj navedeni iznos obvezao vratiti u vrijeme i na način utvrđen predmetnim Ugovorom.

1.2. Člankom 6. predmetnog Ugovora ugovoren je rok otplate kredita od 108 mjeseci, a tužitelj se sukladno članku 7. predmetnog Ugovora, obvezao tuženiku iznos kredita platiti u mjesečnim anuitetima, gdje određen iznos mjesečnog obroka od 457,10 CHF, a koji iznos se obračunava na način da se mjesečni iznos anuiteta glavnice u anuitetskoj otplati uvećava na pripadajući iznos redovne mjesečne kamate obračunate na iznos ostatka vrijednosti.

1.3. Sukladno čl. 8. predmetnog Ugovora, kamatna stopa je promjenjiva te se može mijenjati u skladu sa važećim odlukama tuženika, a u trenutku ugovaranja da je iznosila 5,49% godišnje.

1.4. Tuženik da je tijekom otplate kredita u više navrata mijenjao ugovorenu kamatnu stopu, umjesto prvotno ugovorene od 5,49 %, uslijed čega da je došlo do razlike u kamatama sadržanim u mjesečnim anuitetima, koje je tužitelj otplatio, za razliku od onih sadržanih u početnom otplatnom planu kredita, zbog čega je navedeni dio odredbe u članku 7., 8. i 9. predmetnog Ugovora, koji se odnosi na promjenjivost kamatne stope, ništetan.

1.5. Ugovorena kamatna stopa da je mijenjana jednostrano od 23. do 66. anuiteta.

1.6. U vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, tužitelj i tuženi da nisu pojedinačno pregovarali o promjenjivoj kamatnoj stopi, a ugovorom nisu utvrđeni egzaktni parametri i metode izračuna tih parametara koje utječu na odluku o promjeni ugovorene kamatne stope.

1.7. Predmetni ugovor o kreditu tužitelj i tuženik da su sklopili na unaprijed od strane tuženika standardnom obrascu.

1.8. Predmetna ugovorna odredba da je omogućila tuženiku promjenu ugovorne kamate činiti ovisnom isključivo o odluci jednog ugovaratelja, čime je uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, a na štetu tužitelja.

1.9. Osim što tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, da nije mogao provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer da za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija.

1.10. Kako su predmet i cijena bitni sastojci ugovora o kojima mora postojati jasan konsenzus između stranaka, tuženik je istom odredbom izbjegao utjecaj tužitelja na njezinu promjenu, a što je suprotno članku 247. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine”, broj: 35/05, 41/08, 125/11; dalje: ZOO).

1.11. Dakle, u ovom slučaju kamata da je mijenjana jednostrano, odlukom tuženika, a o čemu isti nije tražio suglasnost tužitelja, zbog čega je kamata postala promjenjiv element na koji tužitelj nije mogla utjecati.

1.12. Navedena odredba ne sadrži niti referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, niti precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope, te kao takva nije razumljiva prosječnom potrošaču i ne daje dovoljno točne kriterije na temelju kojih bi on mogao predvidjeti ekonomske posljedice koje iz tog pravnog posla proizlaze.

1.13. Osim toga, tuženik da se, kao financijska institucija, nije ponijela kao savjesni gospodarstvenik, nego je ugovaranjem predmetne odredbe i podizanjem kamatne stope stavila tužitelja u neravnopravan položaj, iz čega se da zaključiti kako je ugovorena odredba suprotna načelu savjesnosti i poštenja, a koje je jedno od temeljnih načela obveznog prava, sadržano u odredbi članka 4. Zakona o obveznim odnosima.

1.14. Nepoštene odredbe ugovora o kreditu, kao i odluke tuženika o izmjeni ugovorene kamatne stope, da su ništetne ex tunc (od samog početka), dakle, od trenutka kada su postale sadržajem ugovora, dok njihovo korištenje predstavlja postupanje suprotno Zakonu o obveznim odnosima i Zakonu o zaštiti potrošača za sve vrijeme dok se koriste. To znači da su ništetne od trenutka kada su iste odredbe ugovorene odnosno odluke donesene pa nadalje, s obzirom da su kao nepoštene – ništetne.

1.15. Osim što je kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva, prilikom sklapanja ugovora tužitelju da nisu bili prezentirani mogući rizici nekontroliranog rasta tečaja švicarskog franka, kao i uvećenja mjesečnog anuiteta uslijed rasta tečaja. Dapače, tužitelju je ponuđen kredit vezan uz valutnu klauzulu CHF, kao najpovoljniji kredit, s najnižom kamatnom stopom. Značaj neravnoteže zbog valutne klauzule u švicarskim francima je tim veći što prosječni potrošač nije mogao znati za rizik tečaja švicarskog franka, nego je mislio da je svaka strana sklapanjem ugovora prihvatila samo opći valutni rizik, koji je još veći zbog toga što se i ugovorna kamata naplaćuje u kunama prema tečaju švicarskog franka, a k tome je i promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke.

1.16. Nadalje, tužitelj navodi da nije bio obaviješten od strane tuženika o mogućim rizicima i točnim i razumljivim kriterijima na temelju kojih prosječni potrošač, koji nema stručna znanja, kao korisnik kredita, može procijeniti rizik koji je sklapanjem ugovora s određenim ugovornim odredbama preuzeo i znati ukupne ekonomske posljedice koje će iz istog za njega kao individualnog potrošača moguće proizaći, vezano za obim njegovih obveza, a naročito vezano za iznos zaduženja za čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu.

1.17. U vrijeme zaključenja predmetnog ugovora, prilikom ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima, tuženik da je propustio u cijelosti informirati tužitelja o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti i informiranosti, kao i o mogućim posljedicama uslijed promjene tečaja valute za koju je ugovor o kreditu vezan, što je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

1.18. S time u vezi razvidna je činjenica, kako u označenom ugovoru o kreditu postoji ne samo jedan, nego čak dva promjenjiva elementa (valutna klauzula vezana za švicarski franak i promjenjiva kamatna stopa), koja sama po sebi ukazuje da se u ovom slučaju radi o nepoštenim ugovornim odredbama, temeljem koje tužitelj u trenutku sklapanja ugovora o kreditu, pa tako ni danas, nije znao niti je mogao znati koliko će iznositi glavnica, a koliko kamata, odnosno nije znao koliko će iznositi njegova kreditna obveza.

1.19. Da je tužitelj imao saznanja da će mjesečni anuitet toliko porasti, i u tolikoj mjeri utjecati na samu mogućnost otplate kredita, kao i njegovu samu egzistenciju, isti nikada da ne bi preuzeo takvu obvezu.

1.20. S obzirom da se predmetnim ugovorom o kreditu glavnica veže za valutu švicarskog franka, a tužitelj kao potrošač u trenutku sklapanja predmetnog ugovora nije bio informiran o riziku koji za sobom povlači valutna klauzula kojom se glavnica kredita veže uz valutu švicarskog franka, shodno pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-1401/2012, tužitelj predlaže da se u predmetnom ugovoru o kreditu utvrde ništetnim odredbe ugovora o kreditu kojima se glavnica i anuiteti vežu uz tečaj valute švicarskog franka.

1.21. Osim navedenog, pravomoćnom presudom Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: PŽ-7129/13, od dana 13. lipnja 2014. godine, u točki II. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1401/12, od dana 04. srpnja 2013. godine, u dijelu točke 1., 2., 3., 4., 5., 6., i 7. izreke, kojom se utvrđuje da je između ostalih i ovdje tužena (tamo trećetužena), "u razdoblju od 01. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine, a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora ovdje tuženik (tamo trećetužena) kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika (tamo trećetužene) o promjeni stope ugovorene kamate, a što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik (tamo trećetužena) postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj: 96/03), u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. godine, i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine pa na dalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09), i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima".

1.22. Navodi tužitelja, kao i dio presude Visokog Trgovačkog suda, koji se odnosi na ništetnost promjenjive kamatne stope, da su potvrđeni i od strane Vrhovnog suda Republike Hrvatske, odlukom od dana 09. travnja 2015. godine, pod brojem:

Revt- 249/14-2, a ista odluka da je potvrđena odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-2521/2015 od 13. veljače 2016. godine.

1.23. Nadalje, tužitelj navodi kako je presudom Visokog Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: PŽ-6632/2017 od dana 14. lipnja 2018. godine, u točki I. potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj: P-1401/12 od dana 04. srpnja 2013. godine, u dijelu točke 1.,2.,3.,4.,5.,6., i 7 izreke, kojom se utvrđuje da je između ostalih i ovdje tužena, "u razdoblju od 1. siječnja 2004. godine do 31. prosinca 2008. godine, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije potrošače u cijelosti informirala o bitnim parametrima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, čime je postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj: 96/03), u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 6. kolovoza 2007. godine, i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. godine pa do 31. prosinca 2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima".

1.24. Kako prema odredbi čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine”, broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12 i 56/13) - sada čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine, broj: 41/14 i 110/15), odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. tog Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku individualne pravne zaštite, tako da se navedene presude u ovom slučaju odnose i na ugovorni odnos između tužitelja i tuženika odnosno sud da je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tuženika o promjenjivoj kamatnoj stopi i odredba o valutnoj klauzuli.

1.25. Osim navedenog, odredbom čl. 502.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine”, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na pravno utvrđenje presude iz kolektivnog spora, te će u tom slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

1.26. Ujedno, Vrhovni je sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, broj: Rev-1172/2018 zauzeo shvaćanje da su rezultati kolektivnog spora protiv 8 banaka, koji je spor pokrenuo Potrošač – hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača, obvezujuća za sve sudove prilikom odlučivanja u pojedinačnim slučajevima radi individualne zaštite: „Polazeći od shvaćanja da citirane presude, koje su donesene u postupku zaštite kolektivnih prava i interesa koje su pokrenuli potrošači, obvezuju ostale sudove u pojedinačnim sporovima radi individualne zaštite prava potrošača, sud je te odluke dužan uzeti u obzir.”

1.27. Kako su odredbe Ugovora o kredite ništetne u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik da nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno sukladno odredbi članka 323. ZOO-a, tuženik da je dužan vratiti tužitelju sve ono što je temeljem ništetnih odredbi predmetnog Ugovora stekao.

1.28. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to kao razliku između iznosa koje je tužitelj platio na temelju obračuna tuženika prema promjenjivoj kamatnoj stopi i iznosa obračunatog prema početnoj kamatnoj stopi od 4,40%, te ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta, i to kao razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna promjene valute po srednjem tečaju tuženika i iznosa obračunatog prema početnom tečaju CHF.

1.29. Obzirom na sve do sada izneseno, kao i na pravna utvrđenja sudova proizašlih iz kolektivnog spora za zaštitu potrošača, a koja pretpostavljaju ništetnost ugovornih odredbi o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi, te valutnoj klauzuli vezanoj za CHF, tužitelj drži početni anuitet mjerodavnim, odnosno kao jedinu valjanu kamatnu stopu smatra početno ugovorenu kamatnu stopu od 5,25%, te ugovoreni tečaj CHF važeći na dan puštanja kredita.

1.30. Tužitelj navodi kako je očito da je tuženiku sa osnova predmetnog Ugovora o kreditu isplatio višestruko veći iznos od onoga koji je bio utvrđen početnim otplatnim planom kredita, a sve temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, koji se tiču odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

1.31. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev na način da od tuženika potražuje 4.761,94 eura sa zateznim kamatama koja teče na svaki pojedinačni mjesečni iznos do isplate.

2. Tuženik u cijelosti spori osnovanost i visinu tužbenih zahtjeva

2.1. Tuženik ističe kako je iz pregleda prometa po partiji kredita vidljivo kako pojedine uplate nisu izvršene od strane tužitelja već su uplate izvršene od strane trećih osoba (Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Jagoda Junaković), te da bi tužitelj mogao eventualno potraživati samo navodno preplaćene iznose koje je sam vršio, pa stoga tuženik u tome dijelu osporava aktivnu legitimaciju tužitelja i predlaže naslovnom sudu odbacivanje tužbe.

2.2. Tuženik ističe prigovor zastare iz razloga što je cjelokupno potraživanje tužitelja u zastari. Na zahtjev tužitelja za isplatu ima se primijeniti trogodišnji zastarni rok imajući u vidu plaćanja koja je tužitelj vršio po uvećanim anuitetima i to sve u smislu odredbe čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (u daljnjem tekstu: ZZP) u svezi odredbe čl. 230. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO). Tuženik napominje da je zastara za podnošenje tužbe za utvrđenjem ništetnim načina promjene kamatne stope (potraživanje po osnovi ništetne kamatne stope) nastupila dana 14. lipnja 2019. godine, odnosno da je tužitelj mogao podnijeti tužbu za utvrđenje ništetnim odredbe o načinu promjene kamatne stope do 13. lipnja 2019. godine, čime tužitelj podnošenjem tužbe na dan 10. prosinca 2023. nema pravo potraživati navodno preplaćene iznose sa osnove promjene kamatne stope.

2.3. Tuženik navodi da za status potrošača moraju biti kumulativno ispunjena dva uvjeta: 1. da se radi o fizičkoj osobi i 2. da ona sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu s ciljem koji nije u svrhu njene poslovne djelatnosti, već u osobne nekomercijalne svrhe. Ujedno tuženik ističe da se status potrošača ne presumira, već je u svakom konkretnom slučaju potrebno utvrditi je li fizička osoba za privatne svrhe sklopila ugovor, pri čemu je tada teret dokaza te činjenice na tužitelju. Predmetni ugovor o kreditu da nije potrošački kredit u smislu odredaba ZZP i ZPK, te da se radi se zapravo o kreditu čija je svrha bila kupnja vikend kuće.

2.4. Tuženik ističe da je odredba o valutnoj klauzuli u CHF-u bila razumljiva tužitelja, te da je bio svjestan ekonomskih posljedica ugovaranja takve odredbe. Tuženik ističe da je sam VTS (a kako je to potvrđeno i odlukom VSRH-a) istaknuo kako njegovi zaključci u postupku kolektivne zaštite nisu primjenjivi na pojedinačne postupke, budući da je on samo ocjenjivao okolnosti koje su postojale u tzv.

predugovornoj fazi (reklame i oglasi), a ne u fazi pojedinačnih pregovora i kako se, stoga, u pojedinačnim postupcima moraju uzeti u obzir informacije koje su potrošačima bile na raspolaganju prije, prilikom i za vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.

2.5. Tuženik napominje kako su potrošačima pa tako i tužitelju prilikom savjetovanja u bankama predočavani i uručivani obrasci u kojima se decidirano pojašnjava pojam valutne klauzule, te promjena tečajeva stranih valuta za koje je vezana valutna klauzula (npr EUR, CHF ili USD) koja utječe na promjenu iznosa povrata kredita (glavnica, kamate, naknada...) u kunama. U svim poslovnicama Banke svakodnevno je moguće provjeriti i tečaj određene strane valute, a navedene informacije tužitelj je mogao dobiti i na besplatnom info telefonu Banke 0800 7890 ili na Internet stranici Banke www.erstebank.hr. Iz brošure Stambeni krediti ERSTE BANKE koja je bila prilog uz "Novi list", a koja su također dobivali potencijalni korisnici kredita u banci pa tako i tužitelj, također da je vidljivo da je tuženik upozoravao i posebno na rizik podizanja kredita uz valutnu klauzulu u švicarskim francima ili američkim dolarima. Iz nje je vidljivo da je tuženik dao informaciju o kretanju valuta unazad šest godina prema kojoj se vidi da je tečaj EUR bio najstabilniji, potom tečaj CHF-a te nakon toga USD-a. Također je tuženik dao preporuku korisnicima kredita da kredit vežu uz valutnu klauzulu ovisno o primanjima koja imaju i koja su im vezana za neku od navedenih valuta. Svaki korisnik kredita pa tako i tužitelj također je dobio brošuru u kojoj je naveden Grafički prikaz kretanja tečajeva CHF, USD i EUR u periodu od 1998. do 2004.. godine u kojoj je tuženik počeo odobravati kredite uz valutnu klauzulu u CHF. Iz navedenih grafova upravo je vidljivo da se tečaj CHF-a u odnosu na kunu kretao u rasponu od 1 CHF = 4,2 kune do 1 CHF = 5,2 kune, dok se tečaj kune u odnosu na Euro kretao od 7 kn za 1 Euro do 7,7 kuna za jedan Euro. Iz navedenog proizlazi da su korisnici kredita u CHF, pa tako i tužitelj bili informirani da je volatilnost tečaja kune u odnosu na CHF u zadnjih šest godina bila znatno veća u odnosu na volatilnost tečaja kune u odnosu na Euro.

2.6. Tuženik također ističe kako tužena niti je ostvarila, niti može ostvariti ekstra profit na tečajnim razlikama jer je i sama zadužena u CHF te tako trpi isti tečajni rizik u CHF.

2.7. Tužitelj je, kao i svi potrošači, bio dovoljno informiran i bio je svjestan da postoji određeni rizik prilikom podizanja kredita u kojima se glavnica kredita veže za stranu valutu, pa tako i za švicarski franak.

2.8. Slijedom navedenog ne može se smatrati da bi odredba ugovora kojom se glavnica kredita veže uz valutu švicarski franak bila nepoštena, jer sukladno pravilima pravne logike i duhu zaštite potrošača ista ne predstavlja nerazumljivu odredbu.

2.9. Naime, navedena odredba je jasna, lako uočljiva i razumljiva, a tužitelju kao prosječno opreznom i pažljivom potrošaču nije moglo ostati nepoznato da je tečaj kune u odnosu na CHF podložan promjenama.

2.10. Tuženik ističe kako je sve promjene kamatne stope izvršio sukladno tada važećim pozitivnim propisima.

2.11. Tuženik spori da bi na strani tužitelja nastupila šteta, kao i da bi tuženik ikakvu štetu prouzročio svojim postupanjem tužitelju.

2.12. Podredno i opreza radi, te pod uvjetom da naslovni sud smatra iz bilo kojeg razloga kako navodno potraživanje tužitelja nije zastarjelo, što tuženik smatra neosnovanim, tuženik ističe kako u tom slučaju tužitelj nije ovlašten potraživati zakonske zatezne kamate od plaćanja svakog anuiteta, nego sljedeći dan od pravomoćnosti presuda kojom je pružena kolektivna zaštita.

2.13. Ukoliko sud iz bilo kojeg razloga utvrdi ništetnom pobijanu odredbu o valutnoj klauzuli, a što tuženik osporava u cijelosti, tada tuženik ističe prigovor radi

prebijanja svoje tražbine s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta u iznosu od kn 3.327,11/ EUR 441,60 (kada je tečaj CHF bio niži od početnog tečaja). Stoga, tuženik sudu predlaže presudom utvrditi da postoji tražbina tuženika prema tužitelju koja iznosi kn 3.327,11/ EUR 441,60 sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na sljedeće iznose: - kn 0,31/€ 0,04 od 01.04.2007. pa do isplate; - kn 0,09/€ 0,01 od 02.11.2005. pa do isplate; - kn 1,62/€ 0,22 od 02.12.2005. pa do isplate; - kn 0,2/€ 0,03 od 02.01.2006. pa do isplate; - kn 7,01/€ 0,93 od 02.02.2006. pa do isplate; - kn 16,62/€ 2,21 od 02.03.2006. pa do isplate; - kn 60,25/€ 8 od 02.04.2006. pa do isplate; - kn 55,09/€ 7,31 od 02.05.2006. pa do isplate; - kn 50,07/€ 6,65 od 02.06.2006. pa do isplate; - kn 60,02/€ 7,97 od 02.07.2006. pa do isplate; - kn 63,1/€ 8,37 od 02.08.2006. pa do isplate; - kn 45,64/€ 6,06 od 02.09.2006. pa do isplate; - kn 51,34/€ 6,81 od 02.10.2006. pa do isplate; - kn 50,34/€ 6,68 od 02.11.2006. pa do isplate; - kn 58,44/€ 7,76 od 02.12.2006. pa do isplate; - kn 81,49/€ 10,82 od 02.01.2007. pa do isplate; - kn 96,98/€ 12,87 od 02.02.2007. pa do isplate; - kn 89,79/€ 11,92 od 02.03.2007. pa do isplate; - kn 93,99/€ 12,47 od 02.04.2007. pa do isplate; - kn 133,21/€ 17,68 od 02.05.2007. pa do isplate; - kn 142,85/€ 18,96 od 02.06.2007. pa do isplate; - kn 155,56/€ 20,65 od 02.07.2007. pa do isplate; - kn 155,47/€ 20,63 od 02.08.2007. pa do isplate; - kn 138,05/€ 18,32 od 02.09.2007. pa do isplate; - kn 163,97/€ 21,76 od 02.10.2007. pa do isplate; - kn 164,6/€ 21,85 od 02.11.2007. pa do isplate; - kn 146,42/€ 19,43 od 02.12.2007. pa do isplate; - kn 148,41/€ 19,7 od 02.01.2008. pa do isplate; - kn 109,68/€ 14,56 od 02.02.2008. pa do isplate; - kn 83,8/€ 11,12 od 02.03.2008. pa do isplate; - kn 58,24/€ 7,73 od 02.04.2008. pa do isplate; - kn 118,21/€ 15,69 od 02.05.2008. pa do isplate; - kn 134,86/€ 17,9 od 02.06.2008. pa do isplate; - kn 116,66/€ 15,48 od 02.07.2008. pa do isplate; - kn 152,92/€ 20,3 od 02.08.2008. pa do isplate; - kn 144,77/€ 19,21 od 02.09.2008. pa do isplate; - kn 108,96/€ 14,46 od 02.10.2008. pa do isplate; - kn 68,39/€ 9,08 od 02.12.2008. pa do isplate. Također se sudu predlaže konstitutivnom odlukom izvršiti prijebaj tražbine tuženika s tražbinom tužitelja.

2.14. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da odbije tužbene zahtjeve tužitelja kao neosnovane te naloži tužitelju da naknadi tuženiku troškove ovoga postupka.

3. U dokaznom postupku su izvedeni dokazi pregledom Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5102672597, otplatnog plana od 13. rujna 2011., otplatnog plana od 19. lipnja 2020., prometa po partiji 5102672597 za razdoblje od 27. listopada 2005. do 15. travnja 2015., ukupne razlike nastale promjenom kamatne stope i promjene tečaja, Nalaza i mišljenja vještaka Dekovića od 17. veljače 2026., dopunskog financijskog vještačenja od 30. travnja 2026., čitanjem iskaza tužitelja

4. Stranke nisu imale daljnjih prijedloga za nadopunu dokaznog postupka.

5. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći svaki izvedeni dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, sud je ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati razliku preplaćenih mjesečnih anuiteta, uslijed primjene valutne klauzule u CHF za razdoblje od veljače 2009. godine do ožujka 2013. godine.

7. U svom iskazu pred sudom na ročištu glavne rasprave dana 15. travnja 2026. tužitelj Zdravko Junaković navodi kako je za njega i njegovu obitelj trebao kredit radi izgradnje i adaptacije kuće u kojoj žive, a kako je čuo da najpovoljnije uvjete kredita ima Erste banka, tako da je tamo otišao gdje su mu ponudili kredit u CHF navodeći da je tu najmanja kamatna stopa, nitko nije spominjao nikakvu mogućnost da bi ta kamatna stopa mogla rasti kao i tečaj CHF, službenici banke da su ga uvjeravali da uzme taj

kredit i drugog izbora nije imao. Tužitelj navodi da nije postojala nikakva mogućnost pregovaranja oko odredbi ugovora o kreditu već je bilo samo "uzmi ili ostavi", ali kako mu je kredit bio nužno potreban da nije imao izbora. Rata kredita da je u početku bila kako je ugovoreno, ali je vrlo brzo znatno porasla, ali unatoč tome on da je kredit uredno otplaćivao i uredno ga otplatio 2014. godine. Ratu kredita da je on plaćao. U vrijeme uzimanja kredita da nije imao nikakav obrt niti udio u nekom trgovačkom društvu, kredit je kako je i ranije trebao isključivo za izgradnju kuće u kojoj živim, te pojasnio kako je od sredstava iz kredita sam napravio kuhinju i fasadu kuće.

8. Iz predmetnog Ugovora o kreditu i iskaza tužitelja utvrđeno je da je tužitelj Ugovor o kreditu sklopio kao fizička osoba i za vlastite potrebe, za izgradnju i adaptaciju stambenog prostora. Iz navedenog proizlazi da tužitelj pripada u kategoriju potrošača, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 96/2003) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora. Ugovor da je sklopljen s istim odredbama kao i ostali potrošački ugovori o kreditima, kao tipizirani ugovor.

9. U odnosu na tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužiteljice, jer da u predmetnom Ugovoru o kreditu, broj: 9011477776, prezime tužiteljice glasi Glujić, izveden je dokaz pregledom Izvatka iz matice rođenih, izdan od Ureda državne uprave u Šibensko-kninskoj županiji, Klasa: 223-02/09-01/5354, Urbroj: 2182-06/03-09-1 od 10. srpnja 2009. godine, a iz kojeg je razvidno da je prezime tužiteljice promijenjeno u Jušić, temeljem pravomoćnog rješenja Službe za opću upravu Šibenik, klasa: Upl-222-02/08-01/63 od 13. siječnja 2009. godine, a kako je to vidljivo i vanjskim uvidom u podatke JRO MUP-a RH, dakle da se radi o istoj osobi tužiteljice kao korisnika kredita i osobe tužiteljice, utvrđeno je da je ovaj prigovor tuženika potpuno neosnovan.

10. U odnosu na tuženikov prigovor zastare, valja istaći kako je isti u cijelosti neosnovan, budući se u konkretnom slučaju radi o potraživanju tužitelja po osnovi stjecanja bez osnove, odnosno povećanju imovine tuženika bez valjanog pravnog osnova u smislu čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08 – dalje ZOO), dakle da se u konkretnom slučaju radi o petogodišnjem zastarnom roku, ali do prekida zastare je došlo pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača na temelju čl. 241. ZOO, tako da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe, tj. dana 13. lipnja 2014. godine kada je donesena presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13, odnosno presuda Vrhovnog suda RH broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. godine u kojoj je zauzeto stajalište da je podnošenjem kolektivne tužbe prekinuta zastara, te da zastarni rok počinje ispočetka danom donošenja pravomoćne presude u postupku pokrenutom po kolektivnoj tužbi, konkretno donošenjem pravomoćne presude u postupku pokrenutom po kolektivnoj tužbi od dana 14. lipnja 2018. godine u odnosu na preplatu po osnovi valutne klauzule.). Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 10. studenog 2022. godine, a zakon kod instituta stjecanja bez osnove ne predviđa posebni zastarni rok, to od 14. lipnja 2018. godine do tada nije protekao zastarni rok od pet godina po čl. 225. ZOO-a. Isto vrijedi i za zakonske zatezne kamate koje su akcesorno potraživanje, odnosno sukladno odredbi čl. 223. ZOO-a tek kad zastari glavna tražbina, zastarjele su i sporedne tražbine, kao što su tražbine kamata, plodova, troškova i ugovorne kazne.

11. U ovom postupku je utvrđeno da su stranke zaključile Ugovor o kreditu za izgradnju i adaptaciju stambenog prostora, broj: 2402006-1031262160/51400607-5102672597, dana 17. listopada 2005. godine, kojim je tuženik odobrio tužitelju kredit

u kunskoj protuvrijednosti od 38.479,72 CHF isplaćen prema srednjem tečaju banke kreditora važećem za CHF devize na dan korištenja kredita (čl. 2. Ugovora).

12. Predmetnim Ugovorom je ugovoren rok otplate od 9 godina (108 mjeseca) tako da se otplaćuje u 108 mjesečna anuiteta. Prvotno ugovoren anuitet prema početnoj kamatnoj stopi da je iznosio 452,33 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju banke kreditora na dan otplate.

13. Ugovorom je kamatna stopa utvrđena kao promjenjiva, sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora, te da je na dan sklapanja Ugovora o kreditu ona iznosila 5,49 % godišnje. Kako je kamatna stopa ugovorena u Ugovoru o kreditu kao promjenjiva, ista da se s početnih 5,49% godišnje, tijekom otplate kredita mijenjala odlukom tuženika.

14. Člankom 7. predmetnog Ugovora je ugovorena valutna klauzula, a istim člankom uređen način otplate tako da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu važećem na dan plaćanja.

15. Korisnik kredita tj. tužitelj otplaćuje kredit u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora za devize važećem na dan plaćanja. Anuiteti su dospijevali na naplatu svakog prvog u mjesecu.

16. Kredit je u cijelosti otplaćen i nije konvertiran.

Dakle, iz kreditne dokumentacije, je vidljivo da je tuženik tijekom trajanja kreditnog odnosa mijenjao kamatnu stopu i visinu anuiteta po predmetnim kreditima.

17. Među strankama nije sporno da se vodio postupak zaštite kolektivnih prava i interesa radi zaštite potrošača od korištenja ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i to odredbe kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke i odredbe o valutnoj klauzuli prema kojoj je glavnica vezana za švicarski franak.

18. Temeljem odredbe čl. 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne Novine" broj 35/05, 41708, 125/11, 78/15 i 29/18. – dalje ZOO) pravo na isticanje ništetnosti ne gasi se, te temeljem čl. 327. ZOO-a, na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozvati svaka zainteresirana stranka, a tužitelj ima pravni interes za vođenje ovog postupka, iako je kredit konvertirao, jer traži vraćanje iznosa koje je preplatio temeljem ništetnih odredbi ugovora. Naime, ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od trenutka sklapanja ugovora, pri čemu ništetne odredbe ugovora niti ne postoje, te konverzijom kredita ništetne ugovorne odredbe nisu postale valjane.

19. U odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF vođen je sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

20. Visoki Trgovački sud RH je dana 13. lipnja 2014. godine, posl. br. PŽ-7129/13 postupajući po žalbi na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine u parnici tužitelja Udruge potrošač protiv ovdje tuženika i drugih, radi zaštite kolektivnih interesa u točki I. izreke preinačio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 04. srpnja 2013. godine i odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da su banke, među njima i ovdje tuženik povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica za švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. U točki II. izreke navedene presude Visoki trgovački sud RH je djelomično odbio žalbe, među ostalim i ovdje tuženika, kao neosnovane i potvrdio navedenu

presudu Trgovačkog suda u Zagrebu u dijelu kojim se utvrđuje da je, među ostalim i tuženik, u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj da se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna.

21. Nadalje, presudom Vrhovnog suda RH posl. broj Revt-249/14 od 09. travnja 2015. godine i odlukom Ustavnog suda RH, U-III-2521/2015 od 13. prosinca 2016. godine presuđeno u odnosu na tuženika da je zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tužene banke i drugim internim aktima banke, o čemu nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara, što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa da je time postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

22. Dakle, Visoki Trgovački sud RH je novom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 banaka koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu.

23. Nadalje, valja reći i da je Vrhovni sud RH po podnesenim revizijama donio odluku poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. godine kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja Visokog trgovačkog suda RH o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi.

24. Valja istaći da je ugovor o kreditu dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede temeljna načela obveznog prava kao što su načelo ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelo dužnosti njihove suradnje, načelo jednakih vrijednosti činidbe, načelo savjesnosti i poštenja, načelo zabrane zlouporabe prava.

25. U odnosu na elaboriranje tuženika na okolnost tvrdnje da sporne odredbe ugovora o kreditu nisu ništetne, sud ne nalazi potrebnim posebno analizirati te navode. To iz razloga što se prema odredbi čl. 502.c. ZPP-a, fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan uz ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati, kao što se tužitelj na te presude i poziva u ovoj parnici. Samo u ovakvim parnicama, riječ je o specifičnom proširenju subjektivnih granica pravomoćnosti presuda kojima se prihvaćaju zahtjevi za zaštitu kolektivnih interesa i prava, naravno u slučaju ako pojedini zahtjevi za zaštitu prava budu prihvaćeni, kao što je slučaj u konkretnom predmetu.

26. Sukladno članku 502.c. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" broj 41/14, 110/15, 14/19) ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi redovne kamate i odredbe o valutnoj klauzuli.

27. Radi utvrđivanja i izračuna razlike anuiteta nastalih uslijed promjene kamatne stope i prema valutnoj klauzuli po predmetnom Ugovoru o kreditu, provedeno je financijsko-računovodstveno vještačenje po stalnom sudskom vještaku financijsko knjigovodstvene struke Željku Dekoviću mag. oec.

28. Pri izračunu i nalazu u vještačenju vještak navodi da se koristio sljedećom dokumentacijom, odnosno pregledom zakonskih odredaba: Ugovor o kreditu, broj 2402006-1031262160 / 51400607-5102672597 između tužitelja, Zdravko Junaković, OIB: 11199731588, iz Šibenika, Jadrija IV. 104, i tuženika, Erste&Steiermarkische Bank d.d., solemniziran od strane Javnog bilježnika Vojislava Vuletin iz Šibenika, pod brojem OU-870/05 od 20. listopada 2005. godine /prileži Spisu, listovi 9 - 19/; Otplatni plan za kredit, Erste&Steiermarkische Bank d.d. od dana 19.6.2020., /prileži Spisu, listovi 26 - 28/; Pregled prometa po partiji kredita 5102672597, Erste&Steiermarkische Bank d.d. za razdoblje od dana 27.10.2005. do dana 15.4.2015., /prileži Spisu, listovi 32 - 44/; Zakon o obveznim odnosima - ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15., 29/18, 126/2021, 114/2022 i 156/2022.) 6. Zakon o potrošačkom kreditiranju - ("Narodne novine", br. 75/2009, 112/2012., 143/2013, 147/2013, 9/2015., 78/2015, 102/2015, 52/2016 i 128/2022.), Anuitetske i kamatne tablice

28.1. U pisanom Nalazu i mišljenju od 17. veljače 2026. vještak Deković navodi da je sukladno postavljenom zadatku Naslovnog suda u nalazu napravio usporedbu stvarnog otplatnog plana po Ugovoru o kreditu br. 2402006-1031262160 / 51400607-5102672597 iskazanog u CHF valuti i na osnovi mjesečnih anuiteta tužitelja izračunatih u kunskoj protuvrijednosti CHF valute po srednjem tečaju banke kreditora na dan plaćanja anuiteta te promjenjivim kamatnim stopama sukladno odlukama kreditora, sve od dana isplate kredita tužitelju do dana konačne otplate kredita i početnog otplatnog plana po Ugovoru o kreditu br. 2402006-1031262160 / 51400607-5102672597 izračunatog u kunskoj protuvrijednosti CHF valute po srednjem tečaju Banke kreditora na dan isplate kredita u paritetu 1 CHF = 4,745886143 HRK i početnoj, ugovorenoj kamatnoj stopi, sve od dana isplate kredita tužitelju do dana konačne otplate kredita banci kreditoru.

28.2. Svi izračuni napravljeni su isključivo na osnovi dokumentacije koju je izdala banka kreditor i koja prileži Spisu.

28.3. Iz svega navedenog u tekstu vještaka vještakovo mišljenje je kako slijedi: Razlika između plaćenih mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan dospijeća plaćanja obveza i mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan isplate kredita 28.10.2005.g. u razdoblju od dana isplate kredita do dana konačne otplate kredita te uslijed promjene kamatnih stopa koji su plaćani banci kreditoru /tuženiku/ od strane korisnika kredita /tužitelja/ u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu u utuženom razdoblju, iskazana u tablici 3 iznosi ukupno 32.425,84 HRK /4.303,65 €/, specifikacija po mjesecima u tablici 3.

28.4. Podaci iskazani u tablici 3 u vještačenju su izračunate razlike u kunskim iznosima plaćenih anuiteta po osnovi primjene valutne klauzule /primjena srednjeg tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan dospijeća plaćanja obveze/ te promjene kamatnih stopa od strane banke kreditora i to mjesečno po svakom anuitetu, sve zbrojno u obračunskom razdoblju u odnosu na plaćene anuitete banci kreditoru u kunama obračunatih po fiksnom srednjem tečaju banke kreditora za CHF valutu na dan isplate kredita i početnoj ugovorenoj kamatnoj stopi u utuženom razdoblju, a nakon umanjenja mjesečnih razlika u korist tuženika kada je tijekom razdoblja otplate kredita otpłaćeni mjesečni anuitet banci kreditoru bio manji od početno ugovorenog.

28.5. U ukupnom izračunu u tablicama 3, 4 i 5 u vještačenju prikazani su više i manje obračunati iznosi u mjesečnim anuitetima uslijed primjene valutne klauzule – srednji tečaj banke kreditora za CHF valutu u odnosu na početni tečaj na dan isplate kredita korisniku i promjene kamatnih stopa odlukama tuženika u odnosu na početnu, ugovorenu kamatnu stopu i početni am. plan otplate kredita u otplatnom razdoblju. Ukupno pretplaćeni iznos plaćenih anuiteta u korist tužitelja /mjesečno i ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku/ i završni prikaz izračuna u mišljenju vještaka se nastavno prikazuje u tablici 6. na str. 51. Nalaza i mišljenja (list 381-382 spisa).

28.6. Više obračunati iznosi u mjesečnim anuitetima uslijed primjene valutne klauzule – srednji tečaj banke kreditora za CHF valutu u odnosu na početni tečaj na dan isplate kredita korisniku i promjene visine kamatne stope odlukama banke kreditora u odnosu na početnu, ugovorenu kamatnu stopu u obračunskom razdoblju su međusobno prebijani s negativnim razlikama kada je mjesečni anuitet bio manji od početnog, s time da je u specifikaciji u tablici 6 u završnom mišljenju u vještačenju prikazano izračunato mjesečno i ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku nakon umanjivanja mjesečnih razlika u korist tuženika kojim su podmirena najstarija potraživanja /negativni iznosi za tužitelja se ne mogu iskazati u tužbenom zahtjevu, iz istih razloga su prebijani s pozitivnim potraživanjima tuženika.

28.7. Ukupan dug tuženika prema tužitelju po osnovi pretplaćenih mjesečnih anuiteta po Ugovoru o kreditu broj: 2402006-1031262160 / 51400607-5102672597, u odnosu na početni plan po osnovi primjene valutne klauzule /promjene tečaja u odnosu na početni tečaj/ u CHF i promjene kamatnih stopa sukladno odlukama kreditora u otplati predmetnog kredita, iznosi ukupno 32.425,84 HRK, /4.303,65 €/.

29. Podneskom od 14. travnja 2026. tužitelj prigovara istom Financijskom vještačenju s obzirom da je iz istog razvidno da je vještak u svom nalazu i mišljenju iskazivao isključivo preplaćenu razliku koju je samoinicijativno umanjio u korist tuženika s onim negativnim razlikama kada je mjesečni anuitet bio manji od početnog, odnosno kako tražbinu tužitelja nije bilo potrebno umanjiti za negativne tečajne razlike i kao takvu prikazati u vještačenju, to tužitelj predlaže Sudu da pozove navedenog Vještaka da ispravi, odnosno dopuni svoje vještvo, na način da u istome iskaže pozitivne razlike anuiteta (pretplatu) nastalu uslijed plaćanja po većem tečaju valute CHF (u odnosu na početni tečaj); dakle iznos pretplate po ništetoj odredbi o valutnoj klauzuli (kako mjesečni, tako i ukupan) koji iznos nije umanjen za negativne tečajne razlike, odnosno koji iznos preplate (pozitivnih razlika) nije „prebijen s negativnim razlikama.

30. U Dopunskom vještačenju od 30. travnja 2026. vještak Deković navodi da razlika između plaćenih mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju za CHF valutu na dan dospelja plaćanja obveza i mjesečnih anuiteta obračunatih po srednjem tečaju za CHF valutu na dan isplate kredita u razdoblju od dana isplate kredita do dana konačne otplate kredita, te uslijed promjene kamatnih stopa koji su plaćani banci kreditoru /tuženiku/ od strane korisnika kredita/tužitelja/ u odnosu na početnu ugovorenu kamatnu stopu u utuženom razdoblju, iskazana u tablici 3 iznosi ukupno 35.878,86 HRK, /4.761,94 EUR/ , specifikacija po mjesecima u tablici 3.

30.1. Podaci iskazani u tablici 6 u Dopunskom vještačenju su izračunate razlike /pretplata/ u kunskim i eurskim iznosima plaćenih anuiteta po osnovi primjene valutne klauzule /primjena srednjeg tečaja za CHF valutu na dan dospelja plaćanja obveze, te promjene kamatnih stopa od strane banke kreditora i to mjesečno po svakom anuitetu, sve zbrojno u obračunskom razdoblju u odnosu na plaćene anuitete banci kreditoru u kunama obračunatih po fiksnom srednjem tečaju za CHF valutu na dan isplate kredita i početnoj ugovorenoj kamatnoj stopi u utuženom razdoblju, bez

umanjenja mjesečnih razlika u korist tuženika kada je tijekom razdoblja otplate kredita otplaćeni mjesečni anuitet /glavnica i kamata/ banci kreditoru bio manji od početno ugovorenog.

30.2. Ukupno pretplaćeni iznos plaćenih anuiteta u korist tužitelja /mjesečno i ukupno potraživanje tužitelja prema tuženiku/ i završni prikaz izračuna u mišljenju vještaka se nastavno prikazuje u tablici 6. (list 441-443 spisa).

30.3. Dakle, konačno mišljenje vještaka jeste kako ukupan dug tuženika prema tužitelju po osnovi pretplaćenih mjesečnih anuiteta po Ugovoru o kreditu broj: 5102672597, u odnosu na početni plan po osnovi primjene valutne klauzule u CHF i promjene kamatnih stopa sukladno odlukama kreditora u otplati predmetnog kredita, u utuženom razdoblju iznosi ukupno 35.878,86 HRK, /4.761,94 €/.

31. Tužitelj je bio suglasan s dopunom nalaza i mišljenja vještaka Željka Dekovića od 30. travnja 2026., te s istim uskladio tužbeni zahtjev.

32. Tuženik nije imao primjedbi na Nalaz i mišljenje vještaka, odnosno dopunsko financijsko vještačenje vještaka Dekovića, no ustraje i dalje na osporavanju tužbe, te predložio sudu odbiti tužbeni zahtjev.

33. Ocjenjujući nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Željka Dekovića, sud je isti prihvatio u cijelosti kao objektivan, argumentiran i izrađen u skladu sa pravilima struke i da u konkretnom slučaju u nalazu i mišljenju nema nelogičnosti i nedostataka, niti sumnje u pravilnost danog mišljenja.

34. Kako se imovina tuženika bez osnove povećala, to je tuženik dužan tužitelju vratiti ove iznose zajedno s zateznom kamatom. Tuženik je nepošteni stjecatelj od dana stjecanja, budući da je navedene iznose stekao temeljem nepoštene ugovorne odredbe koja je utvrđena ništetnom. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na odredbi članka 29.st.2. ZOO-a.

35. Sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja i odlučio kao u izreci pod I.

36. U odnosu na istaknuti tuženikov prigovor radi prijeboja, u odnosu na iznose za koje je tužitelj platio manju ratu kredita budući je tečaj CHF bio niži od onog početnog, ovaj sud smatra da je isto u cijelosti neosnovano jer je u postupku utvrđeno da je tuženik sam mijenjao tečaj CHF u odnosu na kune prema svojem prodajnom tečaju na pojedine datume plaćanja, kroz cijelo vrijeme otplate kredita, te tužitelj istim promjenama na manji tečaj od početnog, nije ništa stekao od tuženika, niti od tuženika primio bilo kakve uplate. Naime, tuženik nije dokazao postojanje tog potraživanja, a svakako da bi za takvo potraživanje nastupila zastara jer tuženik u ovom poslovnom odnosu nije potrošač i ne može koristiti blagodati potrošača vezano uz prekid zastare podnošenjem kolektivne tužbe, kao što ima pravo tužitelj kao potrošač.

37. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22), imajući u vidu da je sud vodio računa o tome da se prilikom odmjeravanja troškova parničnog postupka uzima u obzir i uspjeh u pogledu dokazivanja u vezi osnove tužbenog zahtjeva, pa stoga budući da je tužitelj uspio u cijelosti u vezi tužbenog zahtjeva, tužitelju da pripadaju parnični troškovi u cijelosti.

38. Tužitelju je priznat parnični trošak za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR prema Tbr. 7.t.1., trošak zastupanja po kvalificiranom punomoćniku dana 19. prosinca 2023., 27. siječnja 2026., 15. travnja 2026. i 3. lipnja 2026. godine u iznosu od 200,00 Eura za svako prema Tbr.9.t.1., za sastav podneska od 14. travnja 2026. i 1. lipnja 2026. godine u iznosu od 200,00 Eura za svako prema Tbr. 8.t.1., za sastav odgovora na žalbu na rješenje od 17. lipnja 2024. u iznosu od 100,00 Eura prema Zbr. 8.t.3.,

trošak zastupanja na ročištu objave presude dana 21. srpnja 2026. u iznosu od 100,00 Eura prema tbr. 9.t.3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023: dalje Tarifa), tako da trošak tužitelja iznosi 1.600,00 Eura, a tome treba pridodati i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 600,00 Eura jer bez istog nije bilo moguće izračunati i utvrditi visinu tužbenog zahtjeva, tako da ukupni trošak tužitelja iznosi 2.200,00 Eura.

Šibenik, 21. srpnja 2026.

Sudac:
Alenka Skubic

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje ovom sudu, pismeno i u dovoljnom broju primjeraka, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dn-a:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-f786b**

Kontrolni broj: **0e24f-e20a8-7eaa0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.